

## DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Bf.II.586/2012/5.sz

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2012. november 5. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A különösen nagy vagyoni hátrányt okozó, folytatólagosan elkövetett adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Szolnoki Törvényszék 2012. május 31-én kihirdetett 3.B.1177/2011/10. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 2 (kettő) évre enyhíti.

A vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzást 19.397.000 (tizenkilencmillió-háromszázkilencvenhétezer) forintba mérsékli.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3000.-(háromezer) Ft - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

A Szolnoki Törvényszék a rendelkező részben írt határozatával vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett adócsalás büntetében és 2 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében. Ezért halhalmazati büntetésül 3 év börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte, a vádlottal szemben 72.521.000 Ft-ra vagyonekobzást rendelt el. Kötelezte továbbá az eljárás során felmerült 161.910 forint bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője éltek fellebbezéssel, a kiszabott büntetés enyhítése, a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztése érdekében.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.328/2012/1-I. számú átiratában a vagyonekobzás összegének megváltoztatását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

Az ítélőtábla a fellebbezéseket a Be. 361. § (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen bírálta el.

A nyilvános ülésen a védő fellebbezését fenntartva, a szabadságvesztés büntetés tartamának csökkentését és a végrehajtás felfüggesztését indítványozta.

A nyilvános ülésen az ügyész nem vett részt.

A büntetés enyhítésére irányuló védelmi fellebbezések alaposak.

A Debreceni Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel megtámadott ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírálta. Az ítélet tényállásának megalapozottságára, a büntetés kiszabására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseket arra tekintet nélkül bírálta felül, hogy ki milyen okból fellebbezett. A revízió elvének szem előtt tartásával ellenőrizte, hogy az elsőfokú bíróság megtartotta-e az eljárási szabályokat, és vizsgálta az ítélet megalapozottságát is.

A felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, így a Be. 373. § (1) bekezdés II. pontjában felsorolt, valamint a Be. 375. § (1) bekezdésében meghatározott okokból az ítélet hatályon kívül helyezése fel sem merülhetett.

A törvényszék a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének maradéktalanul eleget tett. Az általa megállapított tényállás döntő részben megalapozott, mely a Be. 352. § (1) bekezdésének a) pontja alapján mindössze annyival egészítendő ki, hogy az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Észak-alföldi Regionális Igazgatósága számú, 2009. február 12. napján jogerőre emelkedett határozatával kötelezte általános forgalmi adó címén 53.124.000 Ft, adóbírság címén 26.562.000 Ft, késedelmi pótlék címén 13.871.000 Ft megfizetésére.

Az így kiegészített tényállás hiánytalan és teljes körűen megalapozott, mely a Be. 352. §-ának (2) bekezdésében írtak szerint a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelése során okszerű és logikus mérlegeléssel állapította meg a tényállást a vádlottnak az okiratokkal és tanúvallomásokkal alátámasztott beismerő vallomása alapján. Helytállóan vetette el a vádlottnak azt a védekezését, hogy ő is alvállalkozókat alkalmazott, ugyanis erre eredményes bizonyítást a terhelt felajánlani nem tudott. A tényállást jogorvoslat nem is támadta.

Az elsőfokú bíróság a tényállásból helyes következtetést vont a vádlott bűnösségére, továbbá törvényes a bűncselekmény jogi minősítése is.

A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket nagyrészt helyesen vette számba. További súlyosító körülmény a folytatólagos elkövetés, valamennyi, a vádlott terhére megállapított bűncselekmény vonatkozásában. Enyhítő körülmény a jelentős időmúlás.

azonban nem tulajdonított kellő súlyt a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomásában, büntetlen előéletében és öt kiskorú gyermekében megnyilvánuló enyhítő körülményeknek.

A büntetés kiszabása során kellett értékelni azt is, hogy a súlyosabb minősítést megalapozó különösen nagy vagyoni értéken belül a vádlott által elkövetett cselekmény az 50 millió forintos minimum összeghez közelít, és nem a különösen nagy érték 500 millió forintos felső határához.

Megjegyzi a bíróság, hogy a személyi körülményekre is kiterjed a Be. 4. §-ának (2) bekezdése, mely szerint a kétséget kizáróan nem bizonyított tény nem értékelhető a terhelt terhére. A terhelt úgy nyilatkozott, hogy öt kiskorú gyermeke van, így nem kifogásolható annak elfogadása, hogy azok eltartásáról gondoskodik.

Mindezen enyhítő körülményeket kellő súllyal mérlegelve az ítélőtábla arra a következtetésre jutott, hogy a vádlottal szemben elegendő a törvényi minimumban meghatározott 2 évi szabadságvesztés büntetés kiszabása is.

Olyan körülményt azonban nem észlelt az ítélőtábla, amelyre figyelemmel alaposan feltehető lenne, hogy a büntetés célja, annak végrehajtása nélkül is elérhető, így nem találta indokoltnak a Btk. 89. §-a alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetés végrehajtásának felfüggesztését.

Egyetértett az ítélőtábla a fellebbviteli főügyészség azon észrevételével, mely szerint nem teljesen törvényes a vagyonelkobzásról szóló elsőfokú ítéleti rendelkezés. A 95/2011. Bk. vélemény III. pontjában foglaltak értelmében az adóbevétel csökkenésével azonos mértékű vagyonelkobzást kell elrendelni akkor, ha a kiesett adóbevétel megfizetésére az adók kapcsán eljárni jogosult hatóság az elkövetőt - aki gazdagodott- még nem kötelezte.

A kétszeres elvonás tilalmára tekintettel nincs helye vagyonelkobzás alkalmazásának, ha az elkövetőt az elmaradt adóbevétel megfizetésére már kötelezték. Amennyiben a kötelezés nem éri el a bíróság által megállapított adókiesés mértékét, az intézkedést - az egyéb feltételek fennállása esetén - a fennmaradó részre kell alkalmazni. Mivel az ítélőtábla a tényállást az APEH határozata alapján kiegészítette azzal, hogy az adóhatóság kötelezte a vádlottat általános forgalmi adó címén 53.124.000 Ft megfizetésére, a vagyonelkobzás csak az ítéleti tényállásban megállapított elkövetési érték, azaz 72.521.000 Ft, és ezen összeg különbözetére nézve rendelhető el.

A bűnügyi költségéről szóló rendelkezés törvényes.

Mindezek alapján az ítélőtábla a törvényszék ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a szükséges részben megváltoztatta, míg helytálló rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésében írtak szerint helybenhagyta.

A bűnügyi költségről a másodfokú bíróság a Be. 381. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

Debrecen, 2012. november 5.

Dr. Elek Balázs sk.  
a tanács elnöke

Dr. Gömöri Olivér sk.  
előadó bíró

. Hágger Tamás sk.  
bíró

Záradék! A Szolnoki Törvényszék 3.B.1177/2011/10. számú ítélete a másodfokú ítéletben írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2012. november 5.

Dr. Elek Balázs sk.  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül  
tisztviselő